强.

इति प्रथमस्य दितीया किएउका ॥॥

वाक्यप्रकर्णाभ्यामङ्गविनियोग उक्तः । ऋधुना लिङ्गेन मल्लाणां विनियोगं

वत्त्रकामोऽध्येतृप्रसिद्धांस्तान्मल्लानाङ् ः

सचो यत्र्ष्णेष सामानि निगदा मलाः ॥१॥ सगादयो निगदालाश्रवारो मलाः । तत्रार्थवशेन वृत्तवशेन वा यत्र पाद्व्यवस्या सा सक् ः तत्र सिमधाग्निं दुवस्यतेत्यादौ यत्र प्रत्यत्वेण समाप्तोऽर्थी दृश्यते तत्रार्थवशेन पाद्व्यवस्या यत्र च क्रियापदानुपादानात्मुसिमदाय शोचिषे तं वा सिमिद्धरिक्षर इत्यादौ अपर्यविसतोऽर्थस्तत्र वृत्तवशेन पाद्व्यवस्या भवति ः अतश्र यत्र नियतात्तराणि नियताश्च पादाः नियतानि चावसानानि सा स्रिगित्युच्यते । अनियतात्तरपादावसानं यत्रुः । यद्यपि प्रगीतं मल्रवाक्यं सामेत्यिभयुक्तप्रयोगः तथापि तत्र विशेषणं गीतिः विशेष्याण्यृगत्तराणि नागृहीतिविशेषणा विशेष्यं वृद्धिरिति प्रथमप्रतीय-मानवात् गीतिरेव सामेत्युच्यते ः तथा च कवतीषु ३) र्यत्तरं गायित यद्योन्यां तद्वत्तर्योगायित सच्यध्यूढं साम गायित प्रज्ञापतेर्व्द्यमनृचं गायतीत्या- य्युपपत्नं भवति । अत स्मन्दरातिरिक्तं यद्दीतिशब्दवाच्यं तत्सामशब्देनोच्यते ।

१) °ग्निहोमादीनि २.३. °ग्निहोमसोमादीनि २. १) यमलजनादी १. यमजनहानी २. ३) कद्दतीख?